

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

פרשת וירא ■ ט"ו חשוון תשע"ה 91

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שנלמדו השבוע: כ"א-כ"ב			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ חר"ב
שבת	ט"ו	כח.	נ"ג
ראשון	ט"ז	כח:	נ"ד
שני	י"ז	כט.	נ"ה
שלישי	י"ח	כט:	נ"ו
רביעי	י"ט	ל.	נ"ז
חמישי	כ'	ל:	נ"ח
שישי	כ"א	לא:	נ"ט

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדרך היומי בליקו"מ

הל' סתנה ה'

א. בוא יבוא בנדאי במועדו ובזמנו פתאם בהסח הדעת בעת שלא יחשבו על אותה השנה ועל אותו היום ככל, כי קץ הגאולה נמשך מבחינת דרכי ה' שהם בחינת משפט וצדקה שאי אפשר להבין ככל, כי הגאולה תהיה רק בצדקה וחסד חנם לבד, כמו שכתוב, למעני למעני אעשה וכו', אך אף על פי כן תהיה בבחינת משפט. (ה - לג)

"אין בן דוד בא עד שיתגאשו מן הגאולה וכו' - הינו שבינינו שלפי מעשיהם אין תקוה חס ושלום, ואף על פי כן יחזקו עצמן בכח הצדיקי אמת לחטף תורה ותפלה ומעשים טובים כל מה שיוכלו לחטף ולקוות לחסדי ה' שיעשה צדקה במשפט."

ב. המציאות שרוצה האדם למצא, דהינו להרויח פרנסה הן מותרות ועשירות גדול הן הכרחיות, הכל בא בהסח הדעת, ואין האדם פועל כלל ברבוי מחשבותיו וטרדותיו. (ה - לד)

ג. צריך שיהיה עקר תפלתו שינצל משטף מים רבים שהם בחינת נשיבת עקרב שנמשך מדינים מבחינת משפט שהוא הוא המעכב והמונע את המציאה טובה שתבוא, אבל כשיתפלל שינצל ממנו על ידי זה ימתיק ויבטל הדינים ואז בחינת המציאה ממיילא תבוא. (ה - לד)

ד. בנדאי עקר התפלה צריך שתהיה שינצל מפמה וכמה נחשים ועקרבים הסוגבים אותו בכל יום ורוצים למנעו מהטוב הגנוז בכל יום שהוא טוב אמת בגשמיות ורוחניות, <<<<

מעלת הלימוד

"ועקר הרמזים שהם קיום הדעת לנצח הוא על ידי התורה של הצדיק בחינת משה שהוא בחינת פי כל בשמים ובארץ שיכול להאיר בדרי מעלה ודרי מטה ולכללם יחד מחמת שחדושי תורתו הוא כלליות כי נלקח משרש נפשות ישראל... ועל בן נקראת תורה אמתית פזאת עז מבטחה, כי תורותיו ודבריו הקדושים חיים וקיימים וכו' לעד ולעולמי עולמים. והם מבטח עז לכל המשים לב לדברי תורותיו ורמזיו לשאר קים במלחמה בתוך הקבוץ הקדוש בכל מה שיעבר עליו."

(ליקוטי הלכות או"ח - נטילת ידים לסעודה ובציעת הפת ו- פ"ט)

מאמר תורה כ"א - עתיקא טמיר וסתים

"תנועת השכל"

בן צריך חמימות שבלב, וכמו שכתוב: "כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש". ועל-ידי זה שמתפלל ולומד בהתלהבות על-ידי זה יטהר לבו מרוח שטות וזכזה ללב טהור. ועל-ידי זה יזכה לדבר בינו לבין קונו בדבורים חדשים בכל פעם שהם בחינת רוח הקדש ממשי. 3"

בקדושה

צריך להזהר מאוד משכלים דסטרא-אחרא, כי כמו שהשכל דקדושה מכניס באדם 'אש והתלהבות דקדושה', כנגד זה השכלים דסטרא אחרא מבעירים את אש התאוות רח"ל.

"כי תנועות השכל מוליד חס. וכמו שעל ידי תנועות השכל בקדושה נולד חס להתחמם ולהתלהב לה' יתברך ברשפי שלהבת יה, להתפלל ולעבד ה' יתברך בחמימות והתלהבות גדול דקדושה, כמו כן על ידי שנתעורר הרע של עץ הדעת טוב ורע, על ידי זה נולד חמימות דסטרא אחרא, שמשם חמימות התאווה הנ"ל, כי הקלפה קדמה לפרי. ועל פן רב העולם אינם מרגישים רק החמימות של התאווה שנמשך מחטא אדם הראשון שפגם בעץ הדעת טוב ורע. ועל פן באמת שם עקר המלחמה והנסיין והצרוף פיזי, כי הבחירה היא בידיעה. 4"

כלים

הדרך אל הדעת דקדושה רצופה בהרבה מכשולים וקשיים, אך דווקא זו הדרך... דייקא מתוך הקשיים, הנסיונות והתמודדות, והאדם ממשך ומחזיק מעמד... כך הוא בונה כלים לזכות לדעת ולשכל דקדושה.

"הידיעה היא עיקר הנחמה" - כפי הוראת הפירוש שבלשון נחמה, שבזה יתנחמו ויהיה אצלם כדאי כל מה שעבר עליהם תחילה. יש להתפלא קצת, איך ובמה

ס"ק א': "התלהבות הלב נולד מחמת תנועת השכל, כי טבע התנועות שמוליד חס, ולפי מהירות תנועות השכל, פן מוליד חס בלב. נמצא על ידי שפע אלקי, שהשכל נשפע לאדם במהירות, שאין צריך להשתמש בשום הקדמה, על ידי זאת המהירות שלהבת הלב עולה תמיד מאליה."

התלהבות הלב

ההתלהבות הפנימית והאמיתית הנמשכת מעומק הלב, לא התלהבות חיצונית המתמוגגת ומתפוגגת בין רגע, אלא אש פנימית, אש קודש, הנמשכת מנרות המנורה שהיו בבית-המקדש. נוצרת על-ידי 'תנועת השכל'. על ידי שהאדם מכניס את שכלו עוד ועוד בתורה הקדושה מתעמק יותר, מנסה להבין יותר.

"עקר הטהרה על ידי תנועת השכל. כי על ידי תנועת השכל שלהבת הלב עולה מאליה ועל ידי זה יטהר הלב... כי עקר הטמאה היא טמאת מת, וזה: מחמת הסתלקות הנשמה שהיא אור הפנים שהיא בחינת השכל, כי השכל הוא הנשמה שפחיה הגוף בבחינת "החכמה תחיה" וכמוכא במקום אחר. וכשסתלק הנשמה שהיא השכל נשאר הגוף טמא - כי עקר הטהרה על ידי השכל!" 2

טוהרה

על ידי האש-קודש, נטהר לו הלב וזוכה לגרש מליבו את רוח הטומאה, רוח שטות.

"ועל-ידי התלהבות הנ"ל יזכה לגרש רוח הטמאה רוח שטות ומטהר לבו. כי נגד שנתלהב ונבער לעברה או לתאווה רעה חס ושלום שמה נטמא לבו, נגד זה צריך שיתלהב ויבער לבו להשם יתברך. כי טבע האש שפגורש האויר, כמו שנתברר בחוש מפמה דברים. על

נתנחם על החסרון וחורבן בית הדעת בעצמו, שנחרב ונחסר מאיתנו עד הנה?

אבל כפי הנראה ממשמעות הענין, שאף על פי שחסרון הדעת מצער הנפש יותר משאר החסרונות. אבל מחמת שכל הרגשת העונג ויתרון אור הדעת והכבוד, הוא כשנקה ומאיר להאדם מחושך ההסתרה והחסרון שנחסר ונסתר מאיתו תחילה, נתהפך ונתהווה גם הוא [החסרון כנ"ל] לכלי נפלאה, המוכרחת לקבלת הכבוד והעונג שבדעת הזה, [ועל כן יתנחמו בקנין הדעת גם על חסרון הדעת שהיו להם תחילה].

...שהא בהא תליא, כי נפשות העם סגולה, נתעלים ונתרוממים דייקא משפלות וחסרונם וקטנות מוחם, [מחמת מידת דינו יתברך, לעלות על ידי שפלותם דייקא], לתחילת מחשבתו ודעתו יתברך, שבעונג ותענוג העתיקא שלעתידי. 5

גמרא

"כי צריך המקבל הזה להיות חכם וכו'" – היינו שיהיה לו חומר ממוזג לקבל חכמה ושכל, וכמבואר במקום אחר בשם רבינו ז"ל שיכול האדם להיות צדיק אף-על-פי שאינו למדן, אבל להיות בעל השגה, לזה צריכין להיות למדן בגמרא פירוש תוספות.

וזה בחינת 'וגידולו מן הארץ' – היינו שגם טבע גופו וחומר, שהוא בחינת ארץ, יהיה גם-כן מוכן וממוזג לזה כנ"ל.

כדי לזכות לדעת ול"תנועת השכל" צריך ללמוד מקודם הרבה גמרא בעיון, ולהיות 'למדן'.

"כי יש שכל שאדם משיג אותו ע"י הקדמות רבות והשכל הזה מכונה בשם אחר" – לכאורה זה השכל אינו שייך לכל המאמר, שכולו מדבר משכל הקדם הבא על-ידי קדושת שבעת הנרות, ולכאורה מדבר משכל הבא על-ידי הקדמות רק להבינו מהו שכל הקדם?

אבל באמת לפי מה שכתב באות ג' מה שכתב 'וגדילין מן הארץ' – כי צריך המקבל להיות חכם' ופירש בפרפראות לחכמה על פי שיחתו הקדושה 'שלהיות בעל השגה צריך להיות למדן בגמרא עם פירוש תוספות עיי"ש שזה בחינת וגידולו מן הארץ – היינו שכל הבא ע"י הקדמות, ובזה נצרך גם זה השכל להשגת שכל הקדם ושפיר דיבר מזה באות א'." 7

1. כמבואר בתורה (כ"א).
2. לקוטי הלכות חו"מ - הלכות אפטרופוס הלכה ב' - י"א.
3. קיצור ליקוטי מוהר"ן תורה כ"א - ב'.
4. ליקוטי הלכות יו"ד - גילוח ד.
5. ביאור הליקוטם על התורה.
6. פרפראות לחכמה על התורה.
7. מכלל יופי - ר' אלעזר מרדכי רוזנפלד ע"ה.

רבונו של עולם. חוס וחננו ושמע קול תפלתנו ברחמים. ותשפיע עלינו שפע אלקי שפע השכל האמת, שפע המקיפים הקדושים, שפע רוח הקדש. ויפתח לנו אור השכל, וימהר תנועת שכלנו להשיג במהירות גדול השגת המקיפים הקדושים. ונזכה להשיג שכל הנקרא קדם שהוא אור הפנים עד שלא נצטרך להשתמש בשום הקדמה. ועל ידי מהירות תנועת השכל הזה נזכה שתהא שלהבת לבנו עולה תמיד מאליה.

ותעזרינו תמיד שיתלהב לבנו בהתלהבות גדול באמת לעבודתך וליראתך ברשפי שלהבת יה. ועל ידי התלהבות דקדושה של הלב נזכה לתקן את כל הפגמים שפגמנו על ידי התלהבות הלב דסטרא אחרא. ונזכה לתקן מהרה את כל פגם החמימות וההתלהבות שהיה לנו לדברים גשמיים לתאוות רעות ומידות רעות, עד אשר באנו לידי חטאים ועוונות גדולים על ידי התלהבות הלב לתאוות עולם הזה. (לקוטי תפילות ח"א - כ"א)

לעשות תורות תפילות

שרפי-מעלה

ציא יעדין בזינדר, אין זינגן אים אינגון כדי ציא נעמין בא איהם חנוכה געלד"ן [והוכיח אותו ר' נתן ז"ל, ואמר לו: חשבתי שעל-כל-פנים אתה מתחרט על זה, אבל עדיין אינך מתחרט, ועודך מחזיק בחכמותיך וכו'!]

והיה מעשה פעם אחד כי היה לו איזה דין ודברים עם איזה אישה (בענין מסחר כוונ) ובזתה אותו וקראה לו: "חייקיל שיגץ" ונתפלא מזה, ואמר על זה: "לא דמית, כי חשבתי שאם הייתי עם רבינו ז"ל ביחד כנייל היו קוראים לי ר' חייקיל, ועכשיו יקראו אותי חייקיל, אבל שיקראו אותי חייקיל שיגץ זה לא חשבתי.

השהנה
י"א) כל התיקונים שבעולם, ולכל האנשים שבעולם נמצאים בדברי רבינו הקדוש זיע"א. ואם מחפשים במקום אחר נקרא פגם בכבוד הצדיק. (ר' שמואל טוקצינסקי, מה ששמע מר' שמואל הורביץ ז"ל.)

סיפורים ושיחות מפי חסידי ברסלב

וגם אז כשאמר רבינו ז"ל תורה ג' המדבר מנגינה וגודל מעלת הנגינה משורשה, כיוון על ר' חייקיל החזן שלו. כי אמר רבינו ז"ל שהמשיך לר' חייקיל הנגינה משורשה. ורבינו ז"ל אמר לו: "אם תסע עימי לברסלב, כמו שאני חידוש בדבר שלי, כן אתה תהיה חידוש בדבר שלך וכו'". [אזוי וויא איך בין איחידוש אין מיין זאך, אזוי וועסט זיין איחידוש אין דיין זאך!] אבל הוא לא הסכים על זה, ולא רצה.

ואחר הסתלקות רבינו ז"ל נזדמן פעם אחד מוהרנ"ת ז"ל עם ר' חייקיל, וסיפר לו שאמר לו רבינו ז"ל הנ"ל וצינר (שהיה הענין הזה אצלו לביזוי) לו: איך היה נצרך לילך עם הפנס הגדול להבעלי-בתים מהעיר, ולזמר לכל אחד איזה זמר ולקבל ממנו דמי חנוכה. [ויויא ער וולאט בדארפט גיין מיט דיים גרוסיך למטערין

דְּהִינּוּ שְׁיִנְצַל מִמַּחְשְׁבוֹת

רעות והרהורים רעים ורעיונים מבלבלים שהם עקר בחינת נהשים ועקרבים הנושכים אותו בכל עת ורוצים לכלותו לגמרי חס ושלום, לולי ה' שעומד בעזרו. (ה - לה)

ה. איש ואשה הם בחינת תורה ותפלה פידוע. ועל כן האשה טפלה לבעלה ואף על פי כן לפעמים היא למעלה ממנו בבחינת אשת חיל עטרת בעלה וכמוכא מזה הרבה בכתבי האר"י ז"ל. (ה - לה)

ו. האדם על ידי פחיתו יכול לעלות למעלות גבוהות אף על פי שגשמתו ירדה אליו ממקום גמוף. ואזי אשתו עולית עמו. (ה - לה)

ז. כמה וכמה נפלו ונתרחקו מה' יתברך על ידי רבוי המשפט והדין יותר מדאי, שהחמירו על עצמן הרבה עד שאומרים בלבם שאפס תקנתם מחמת רבוי עוונותיהם וקלקלם ופגמיהם העצומים והרבים כחול גימים. (ה - לה)

"כל מה שממעט מלהרשיע יותר ויותר בודאי הוא טובתו לנצח, וגם על ידי זה יוכל לזכות בסוף לשוב לה' יתברך בשלמות, כי אין יאוש בעולם כלל כמו שצעק רבנו ז"ל על זה בקול גדול ועמק עמק מאד. כי כל תנועה והעתקה שמנתק עצמו מרע לטוב אפלו פחות השערה אינה נאבדת לעולם, כי מדה טובה מרבה מומדת פרעניות."

ח. תפלת המנחה כנגד יצחק, על כן אז צריכין לזהר ביותר להתפלל ושלם לאחכה לבטלה חס ושלום. כי שם צריכין התגברות ביותר ביותר להתפלל מחמת שהוא בחינת גבורות יצחק בחינת משפט שעקר המתקנתו על ידי התפלה. (ה - מב)

ט. כן דרך קטרוג המשפט, שכל זמן שאדם נח ונשקט ואינו מבקש למצא מציאות טובות הרבה אזי אין מתעורר עליו הקטרוג של המשפט כל כך, אבל תכף כשרוצה לחטף גדלה ונעשירות גדול וכיוצא מתעורר עליו הקטרוג חיו, לומר נעין במעשיו אם הוא ראוי לזה ואזי חיו יכול להתהפך עליו הגלגל להפך. (ה - מו)

י. כל האבות הקדושים הבינו וראו מרחוק שעקר התכלית והתקנה יהיה רק בסוף האחרון כשיבוא משיח. (ה - מז)

יא. הנאלה האחרונה תהיה בזכות דוד והנלוים אליו שהם הצדיקים וכשרים העומדים בחצות לילה לקונו על הרוב בית המקדש. (ה - מז)

אותיות התורה

הכוח הרוחני העצום של כל אות ואות מהתורה הקדושה.

תורה כ'

ס"ק ז' - ח': "וְדַע, שְׁעַל יְדֵי פְחוֹת הַרוּחָנִיּוֹת הַנִּבְרָאִים מְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁחַדֵּשׁ, הַכּוּחַ הָאֱלוֹהִי הֵן הֵן מְלַאכִים מִמֶּשׁ, וְהֵן מְקַבְּלִין הַכּוּחַ מֵאֱדוֹם כְּדֵי לְעַנֵּשׁ הַרְשָׁעִים בְּחִרְבָּא וּקְטָלָא, וְהֵן נִבְרָאִים בְּבַחֲנִינָתָא: "אֲדַנְי יְתָן אִמְרָא הַמְבַשְׂרֹת צָבָא רַב", וְהֵן מְעַנִּישִׁין אֶת הַרְשָׁעִים, בְּבַחֲנִינָתָא: "כִּי מְלַאכְיֹו יִצְוֶה לָךְ וְכוּ", עַל שְׁחַל וְפָתָן תְּדַרְךָ" וְכוּ. וְאֱלוֹהֵי הַכּוּחֹת הַרוּחָנִיּוֹת, הֵינּוּ הַמְלַאכִים, הֵן לְפִי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה... וּלְפִי רַב הַתּוֹרָה, כֵּן רַבּוּי הַמְלַאכִים."

עם כל אות ואות אנחנו בוראים מלאכים, מכל אות ואות של התורה הקדושה שאנחנו לומדים בוראים מלאכים ממש. כמבואר בתורה כ' שמהכוחות הרוחניות הנבראים מאותיות התורה שחידש, הכוחות האלה זה מלאכים ממש... לא בחינת מלאכים, ולא מעין מלאכים, ולא כאילו מלאכים, אלא מלאכים ממש.

ואלה הם המלאכים ששלח יעקב לעשו, כמבואר בפסוק "וישלח יעקב מלאכים לפניו".¹ ואלה הם המלאכים ששלח משה אל מלך אדום, כמבואר בפסוק: "וישלח משה מלאכים אל מלך אדום", אך שהמלאכים האלה היו חלשים, לא כמו אצל יעקב שאז הם תפסו את עשיו והתחילו להרביץ לו כמו שצריך.³ אמרו לו: מי אתה? "אני הבן של יצחק", הוא ענה! נתנו לו מכות. "אני הנכד של אברהם", מכות. "אח של יעקב", טוב, אתה משלנו.

יעקב שלח מלאכים גיבורים, אבל משה שכבר היה אחרי מי מריבה, לא האמינו במשה, אמרו שמה הוא מכשף,⁴ אז נהיו מלאכים חלשים, אם לא מאמינים בצדיק אז אי אפשר לברוא מהאותיות מלאכים, מהאותיות נבראים מלאכים רק כשמאמינים בצדיק, אם האדם לא מאמין בצדיק אז הוא יכול ללמוד תורה, אבל לא נבראים מזה מלאכים.

אם האדם לא מאמין בצדיק, אז איך התורה שלו תעלה למעלה? אדם לומד תורה בשביל כבוד, להיות דיין, להיות רב, להיות ראש ישיבה, להיות מגיד שיעור, שיוכל להגיד שיעור טוב אחר כך, או אפילו בעיני עצמו הוא רוצה להיות חשוב, אז בשביל שהאות תתהפך למלאך, לזה צריכים התקשרות לצדיק האמת, ולהאמין בצדיק האמת, ולהאמין שהוא הופך לי את האותיות למלאכים.

"ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי האלוקים"⁵ - מי אלה המלאכי-אלוקים? אלא כל התורה שהצדיק האמיתי לומד או שהאדם לומד והוא מקשר את זה לצדיק אמת, כל האותיות האלה נהפכים למלאכים, והמלאכים האלה מגינים על הילדים שלו, על הנכדים שלו, והם מלווים אותו בכל מקום שהוא הולך.

יעקב יהודי יחיד בעולם, הוא הולך לבד ללבן, ועשיו מחפש להרוג אותו, יעקב הולך לבדו בעולם, אין אף-אחד, אין מי שיעזור לו, מי שיתמוך בו. אז מי שמר עליו?

המלאכים שבראו אברהם ויצחק, הם אלה המלאכים שליוו ושמרו על יעקב! כי אברהם יצחק ויעקב שהיו כולם עפר ואפר, לא היה להם שום מציאות, ומי שהוא עפר ואפר, מי שהוא בטל לגמרי במציאות, הוא בורא מלאכים מכל אות ואות של התורה, והם המלווים אותו ושומרים עליו.

1. בראשית ל"ב - ד. 2. במדבר כ' - י"ד, ובתורה כ' - י'.
3. רש"י בראשית ל"ג - ח'. 4. כלי יקר במדבר כ' - ח'.
5. בראשית ל"ב - ב. 6. זוהר ח"ג נ"ה - ב' "אתרְחִישׁ לִי נִיסָא, וְשָׁמַע הוּוּא קְלָא דְאִמְרָא: אֲבָרְכָהּ וְיִצְחָק הוּוּ, "וכו' ע"ש.

תורה כ'

מאחורי הסיפור

"שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִמְרָא לְמִשְׁה: "קַח אֶת הַסֵּפֶה וְהַקְהֵל אֶת הָעֵדָה וְדַבְרָתָא אֶל הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם" - שְׂיִקַּח סִקְשֵׁלַת עֵזוֹ שְׂיִישׁ לוֹ סִמְצוֹת וּמִפְעֻשִׁים טוֹבִים שְׁלוֹ, וְהַקְהֵל אֶת הָעֵדָה" - כִּי בְשַׁעַת הַקְהֵל, שְׂיִישׁ בָּהֶם גַּם רְעִים, צְרִיךְ מִטָּה עַז כְּדֵי לְהַכְנִיעַ רְשָׁעֵתָם."

(תורה כ' - ה')

ה'מטה'

שמעתי מהרב ר' פאלק הכהן, שחמיו ר' שמעיריל לא היה לו בן זכר, והבעל שם טוב היה מתאכסן אצלו, ולא היה לו בית מיוחד בשבילו והתאכסן בבית הלז, והנשים סרו משם לשכיניו, ומבשלין שם, ובעת הסעודה מביאין לכאן.

פעם אחת, יום אחד קודם נסיעתו, רצה לבקשו שיתפלל עבורו שיהיה לו בן זכר, וסיבב אליו, ולא היה יכול לדבר מפני הבושה.

ולמחר קודם הנסיעה גם כן סיבב לדבר אליו, ולא היה יכול ובוש ממנו.

פתאום, אמר לו הבעל שם טוב: שלח אחר אשתך.

ובאה, ולקח הבעל שם טוב מטהו בידו, ואמר לה: "הבעל שם טוב רואה שתלד בן זכר, כי אני אשבר לך עצמות במטה זה". [על-פי התורה מבואר ענין המטה, כי מבואר בתורה ש'מטה' - הוא תפילה בבחינת דין.]

וכן היה, שילדה בן זכר, ושמו ר' דוד שהיה אב בית דין בקהילה קדושה טשיטשילנק.

ומנהגו של ר' שמעיריל היה, אפילו אם ילדה אשתו בת, נסע להבעל שם טוב ולקח ממנו קמיע וניתן לו שני אדומים או יותר, כי הוא היה בעת הנ"ל סוחר, והיה לו ערך ג' אלפים זהובים.

וכשנולד לו בן הנ"ל נסע להבעל שם טוב ליקח ממנו קמיע כמנהגו מאז, אמר לו: ילדה אשתך בן?

אמר לו: כן!

אמר לו הבעל שם טוב: "תדע שלא יהיה לך עוד מעות, כי נתנו לך ברירה או מעות או בן, ובררתי אני בשבילך טוב שיהיה לך בן זכר."

וכן היה, כל הסחורה שקנה הפסיד בה, עד שהפסיד כל מעותיו. ונתקבל אחר-כך למ"מ הקהילה קדושה וויערחוקה. ואני כאשר הכרתי אותו, כשהיה שכיה אצל הרב דקהילה קדושה קאסוב, היה בעת ההיא מורה צדק דקהילה קדושה סאוראן.

(שבחי הבעש"ט)

צירוף מקרים

"האתה אינך יודע איך לשאול עצמך לרבינו ז"ל!?! הלא אתה זוכר הצירופים אותיות מרבינו ז"ל!?!"

"הצִעֲקָה שְׂאֵדָם צוֹעֵק בְּתַפְלָתוֹ וּבְתוֹרָתוֹ, כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִין הַמּוֹחִין בְּבַחֲנִינָת עֵבֹר אֱלוֹ הַצִּעֲקוֹת הֵם בַּחֲנִינָת צִעֲקַת הַיְלָדוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת שֶׁל הַמּוֹחִין אִיךָ נִתְעַלְמוּ, הוּא מְאֻזֵּין צִעֲקָתָנּוּ, וְהַצִּעֲקָה הוּא בְּמִקוֹם צִעֲקַת הַשְּׂכִינָה, פֶּאֱלוֹ הַשְּׂכִינָה צוֹעֲקֵת, וְאִזּוֹ מוֹלְדֵת הַמּוֹחִין."

וְזֶה: צ'וֹר י'לְדָךְ ת'שִׁי רְאִישֵׁי תְבוֹת שֶׁל:

צ'עֲקָתָנּוּ י'וֹדֵעַ ת'עֲלוֹמוֹת. (ליקו"מ תורה כ"א - ז')

מבצע הפצה / אינר פוינט

תיקון-הכללי מיוחד בגודל פורמט כ"ס, עם איור מרהיב של הצייר יהושע וייסמן בפחות מסחיר הקרן - 50 אגו' ליחידה בלבד.

* לכמויות, ניתן גם להזמין נוסח הקדשה על התיקון הכללי. 054-844-1131

שלא תאמר למדתי הלכות די לי. תלמוד לומר: "כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת", 'כל המצוה' - לימוד מדרש הלכות ואגדות. (ספרי - עקב - י"ב)

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹקִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי. (פרשת וירא כ"ב - א')

— 000 —
קידוש שמי

כשבקש הקב"ה ית' לבראות את העולם אמרו לו מלאכי השרת: "מה אנוש כי תזכרנו?" אמר להן הקב"ה יתברך: אתם אומרים מה אנוש כי תזכרנו מפני אשר ראיתם בדורו של אנוש אלא הריני מראה לכם כבודו של אברהם כי תזכרנו, שנאמר: "ויזכור אלהים את אברהם". אתם אומרים וכן אדם כי תפקדנו, שנאמר: "וה' פקד את שרה". אמר להם: עתידים אתם לראות את האב ששוחט את הבן והבן נשחט על קידוש שמי.
(מדרש תנחומא וירא - י"ח)

— 000 —
קח נא את בנד

א"ר אחא התחיל אברהם תמיה, אין הדברים הללו אלא דברים של תימה, אתמול אמרת "כי ביצחק יקרא לך זרע" חזרת ואמרת "קח נא את בנד" ועכשיו את אמר לי: "אל תשלח ידך אל הנער" אתמהא אמר לו הקב"ה: אברהם, "לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה" כשאמרתי לך "קח נא את בנד" לא אמרתי שחטו, אלא והעלהו לשם חיבה אמרתי לך. אסיקתיה וקיימת דברי, ועתה אחתינייה.
(מדרש רבה בראשית נ"ו - ח')

שהיא פוקעת. - כך אין הקב"ה מנסה את הרשעים אלא את הצדיקים.
א"ר אלעזר משל לבעל הבית שהיה לו ב' פרות אחת כוחה יפה ואחת כוחה רע, על מי הוא נותן את העול? לא על זאת שכוחה יפה! כך הקב"ה מנסה את הצדיקים.
(מדרש רבה בראשית ל"ב - ג')

— 000 —
נס להתנוסס

כתיב: "נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה", נסיון אחר נסיון וגידולין אחר גידולין, בשביל לנסותן בעולם, בשביל לגדלן בעולם, כנס הזה של ספינה.
וכל כך למה? מפני קושט - בשביל שתתקשט מדת הדין בעולם! שאם יאמר לך אדם למי שהוא רוצה להעשיר מעשיר, למי שהוא רוצה מעני, ולמי שהוא רוצה הוא עושה מלך - אברהם כשרצה עשאו מלך, כשרצה עשאו עשיר. יכול את להשיבו ולומר לו, יכול את לעשות כמו שעשה אברהם אבינו!! והוא אומר מה עשה? ואת אומר לו ואברהם בן מאת שנה בהולד לו, ואחר כל הצער הזה נאמר לו 'קח נא את בנד את יחידך' ולא עיכב! הרי נתת ליראיך נס להתנוסס.
(מדרש רבה בראשית נ"ה - א')

— 000 —
אחר הדברים

"ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם" ומה דברים היה שם?
שהיה ישמעאל אומר ליצחק אני גדול ממך, שאני מלתי בן י"ג שנה וסבלתי את הצער ואתה מלת בן ח' ימים ולא ידעת בצער, אפילו אביך היה שוחטך לא היית יודע, אילו היית בן י"ג שנה לא היית מקבל הצער.
אמר ליה יצחק אין זה דבר, אילו היה אומר הקב"ה לאבי שחוט את יצחק בנד לא הייתי מעכב! מיד קפץ עליו הדבר שנאמר: "ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם."
(מדרש תנחומא וירא - י"ח)

"ידוע קשיות העולם על גדל הרעש של נסיון העקדה, כי לפי גדל צדקתו של אברהם אין זה נסיון גדול כל כך לכאורה, כי נדמה לנו שגם אנשים פשוטים יעמדו בנסיון זה שכשיאמר לו 'ויתברך בפרוש לשחט את בנו יחידו בנדאי יקים דבריו וישחטוהו'. אף עקר הנסיון הנה מה שלא הררה אחר מדותיו ויתברך וכמוכא מזה וכמוכן בדברי רבותינו זכרונם לברכה ומוכא בפרוש רש"י ממה שאמר אחר כך אפרש שיחתי לפיניך אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע ואחר כך אמרת לי להעלותו לעולה וכו'. מוכן מזה ומשאר מקומות שזה הנה עקר הנסיון שלו וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק ואני והנער נלכה עד כה ומוכא בפרוש רש"י, אראה היכן הוא מה שאמר לי כה יהיה זרעך.

אַבְל אַבְרָהָם הַתְּחִיב בְּאִמּוֹנָהּ וְלֹא הִרְהֵר אַחֵר מִדּוּתָיו וְאָמַר, אֵף עַל פִּי שְׂאִינִי מִבֵּין דְּרָכָיו, בְּנֵדָאֵי כֶּךָ הַמִּדָּה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִבִּין דְּרָכֵי ה' וְאֲנִי מְחַבֵּב לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלִי לְהוֹלִיךְ בְּנֵי יַחֲדָי לְשַׁחֲטָהּ וְאֵף עַל פִּי כֵּן אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ יִקְיַם כָּל דְּבָרָיו שֶׁהִבְטִיחָנִי, כִּי דְרָכָיו אֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין כָּלֵל, כִּי הוּא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד."
(ליקו"ה חו"מ מתנה ה' - מ"ז)

— 000 —
ה' צדיק יבחן

אמר רבי יונתן היוצר הזה אינו בודק קנקנים מרועים שאינו מספיק לקוש עליהם אחת עד שהוא שוברם, ומי הוא בודק? בקנקנים יפים! אפילו מקיש עליהם כמה פעמים אינם נשברים - כך אין הקב"ה מנסה את הרשעים אלא את הצדיקים, שנאמר: 'ה' צדיק יבחן' וכתב: "והאלקים נסה את אברהם".
אמר רבי יוסי בן חנינה הפשתני הזה בשעה שהוא יודע שהפשתן שלו יפה, כל שהוא כותשה היא משתבחת, וכל זמן שהוא מקיש עליה היא משתמנת. ובשעה שהוא יודע שהפשתן שלו רעה אינו מספיק לקוש עליה אחת עד

לקוטי מוהר"ן וירא

תורה כ"א

הַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב נוֹלָד מִחֲמַת תְּנוּעַת הַשִּׁכָּל וְכִפִּי מְהִירַת תְּנוּעַת הַשִּׁכָּל כֵּן מוֹלִיד חֵם בְּלֵב, כִּי טֹבֵעַ הַתְּנוּעָה שְׂמוֹלִיד חֵם. דְּהִינּוּ עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְתַנוּעֵעַ שִׁכְלוֹ לְחֹשֶׁב בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה עַל-יְדֵי-זֶה תְּחַמֵּם וְנִתְלַהֵב לְבוֹ לְהֵשִׁם יִתְבָּרַךְ...
וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁנִתְלַהֵב הַלֵּב זֹכֶה לְטְהָרַת הַלֵּב וַיִּקְיַם בּוֹ מֵה שְׁפָתָיו: "לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ יְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי"

הספר הנדיר "יחוס הגדולים"
מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל ■ 057-3155-466